

Sobota, Prosvetno društvo si je nabavilo nove lepe kulise. Le škoda, da sta dvorana in oder tako majhna. To društvo naj bi bilo vsem podeželskim društvom vzgled tako pri izbiri iger, knjižice, prosvetnega in verskega življenja. Društvo naj bi nudilo podeželskim članem tudi predavatelje, ki jih ima na razpolago. Društvo je zelo delavno, predseduje mu domači gospod župnik.

Sobota. Prejšnji teden je nesreča gospodovala v naši fari. V Bakovcih se je ponesrečil že drugi otrok in sicer dveletni Lukačev je pri hiši v malem potoku utonil. V Soboti je nastal požar v bivših grofovskih hlevih, požar so s težavo omejevali požrtvovalni gasilci. V gozdu pri Soboti se je zgodilo en dan več nesreč. Ljudje so bili tako nespametni, da so velika drevesa vsi istočasno podirali. Mladega moža Gomboši Franca iz Sobote je do smrti ubilo, drugega je oplazilo, da je še vedno v nezavesti, ko to poročamo, in več drugih je tudi bilo poškodovanih. Rajnim nesrečnem naj bo Bog milostljiv sodnik, naj počiva v miru!

Sv. Sebeščan. Na pustni terek ob priliki »borovega gostilvanja« je prišlo v gostilni v Moščancih do malega prepira, katerega je baje povzročil cestar Bohar. Odnesele je nekaj poštenih udarcev. Nekateri so ga strašili, da ga bodo prijavitli in da bo izgubil službo. Ker je bil bojaznljivo narave, je nasedel tem koristolovcem in jim je obljubil že 1500 Din, če ga ne bodo javili, oni so pa zahtevali 2000 Din, tako je vsaj napisal Bohar v pismu. Vse to mu je šlo tako k srcu, da je prejšnji teden napravil samomor in sicer se je obesil. Zadeva je prijavljena oblasti, pokojni je bil eden izmed najboljših cestarjev. Bil je luteranske vere in pogrebne obrede je opravil župnik iz Puconec.

Dobrovolnik. Tu je bila v pondeljek dekanijska konferenca. — Naš g. župnik je imel ponočne goste, kateri pa niso bili prijavljeni. Ropar je prišel skozi okno v pisarno. Tam je mirno pobiral stvari, ki so se mu dopadle, med drugimi tudi zlato žepno uro. Pogledal je tudi v obednico in je mislil izprazniti omare. G. župnik je šele sedaj slišal ropot, je hitro vstal, vzel puško, vstopil v obednico in zaklical »Stoj!« Pa ropar je bil že skozi vrata in je zbežal in odnesel nekaj stvari. Roparji mislijo menda, da je po žup-

niših največ zakladov, pa navadno odidejo z dolgimi nosovi, ker so blagajne tudi v župniščih največkrat prazne.

Krog. Že več let imamo zadrugo. Vse je lepo šlo, zdaj so se pa odkrile neke nerednosti in dosedanjemu poslovodju Horvatu so zadrugo odvzeli in jo predali drugemu. Nekaj dolga je pri zadrugi in veliko zadrugarjev je odstopilo.

Srednja Bistrica. Stefanu Wagnerju, požrtvovalnemu širitelju »Slovenskega gospodarja«, je umrl sinček Štefek. Njegov pogreb je dokazal, da uživa Wagnerjeva rodbina ugled. Zalujočim staršem naše sožalje!

Sv. Jurij. Pri nas ljudje ne pomnijo, da bi bilo toliko bolnikov, kakor to zimo. Skoraj vsaka hiša ima bolnika. Tu prehlad, tam gripa, pljučnica. Ta zima nam je ugrabila precej ljudi, posebno zdaj, ko gre h koncu, pobira rekordno. V nedeljo so zvonili najstarejšemu udu naše farne družine, 93letnemu Šober Ignaciju, ko so njegovo telo izročali materi zemlji. Komaj so se zvonovi umirili, že morajo na novo oznanjati smrt mladega dekleta. Micika je umrla, je šlo po župniji. In res, poslovila se je od sveta 18letna Micika Janič, ki je bolehalo že od adventa. Zdravniška pomoč doma, bolnica in skrbna domača pažnja ji niso mogla vrniti tako zaželjenega zdravja. Bila je pridna in vavahno dekle ter izvrstna cerkvena pevka. Da je bila nad vse priljubljen je pokazal njen slovesen pogreb v sredo predpoldan. Ogromna množica ljudi jo je spremljala od doma do kapele v Nuskovi, kjer je bila pogrebna sv. maša. Po maši se je vil spreved naprej tja do groba. Pri maši ji je pel domači cerkveni zbor. Belo oblečena dekleta so nosile njene zemeljske ostanke k večnemu počitku. Lepi in mnogoštevilni vencji so pričali o njeni priljubljenosti med nami. Redko oko je ostalo suho in redko srce hladno. Bog daj mir njeni duši! Žalostni družini naše sožalje! — Hotelir Faflek iz Sobote je prodal gostilno s pripadajočo zemljo v Rogaševcih. Kupil jo je po čudni poti evangeličan Škraban iz Bodonec. Gostiln je pri nas dovolj in ljudje si izbirajo po svojem okusu.

Zamenjam dobro vino za rezan les, vinogradno kolje in suha bukova drva. Gulišek, Maribor, Razlagova 25.

Vsem krajevnim Kmečkim zvezam.

Dobro leto je preteklo, ko se je ustanovila Kmečka zveza v zadovoljstvo vsega kmečkega ljudstva. Kratka doba je to, prekratka, da bi se mogli izpeljati vsi ti isti načrti, ki so bili pri ustanovitvi postavljeni. Zastavljen pa je odločen korak v marsikatero pereče vprašanje.

O vsem dosežanjem delu bo glavni odbor podal poročilo na prvem rednem občnem zboru, ki se bo vršil v nedeljo, dne 7. marca ob 10. uri dopoldne v frančiškanski dvorani v Ljubljani z dnevnim redom: 1. Otvoritev in čitanje zapisnika; 2. poročilo predsedstva; 3. volitev odbora in revizorjev; 4. sprememba pravil; 5. določitev članarine; 6. slučajnosti.

Občni zbor sestavljajo vsi člani glavnega odbora, načelniki in tajniki okrajnih in okrožnih odborov ter delegati krajevnih edinic. Ker imajo krajevne edince pravico poslati na vsakih začetih 50 članov po enega delegata, opozarjamo, da čimprej ugotovijo število članstva in sporočijo to glavnemu odboru. Za vsakega delegata bo glavni odbor poslal vstopnico, s katero se bodo pri vstopu v dvorano izkazali. Vstopnice morajo biti opremljene s podpisom in štampiljko krajevne edince.

Da se bo mogel občni zbor v redu izvršiti, imajo dostop samo gori omenjene osebe. Bodite točni in pripravite se dobro.

Takoj po občnem zboru, nekako ob pol 12. uri, se bo vršilo v istem prostoru kmečko zborovanje. Govorili bodo trije kmečki možje, borci za pravice svojega stanu. Na to zborovanje naj vas pride čim več! Obvestite članstvo o tem in poskrbite, da bo udeležba obilna. Pokazati moramo, da smo močna stanovska organizacija in da smo tudi pripravljeni delati v njej za dobrobit svojega stanu.

Zaprosili smo za četrtinsko vožnjo, ki nam je bila dovoljena.

Kmečki pozdrav!

Brodar Janez, l. r., načelnik.

Hudim pečem. Ko se je jelo daniti, je začutil lakoto. Vrnil se je v svojo votlino in hlastno pojedel krajec kruha in hlebec sira. Potem je zopet dolgo sedel na robu in gledal v dol.

Kaj pa to?

Ali se tam ne plazijo ljudje?

Da, šest moških — sedem jih je, tudi ženska je med njimi. Kljub bistrim očem ni mogel spoznati, kdo da so. Previsoko gori je bil.

Gotovo iščejo njega. Prijeti ga hočejo.

Ha, tem dedcem bi bil lahko kos! Ko zajce bi jih nagnal. Ko bi jih le še več ne bilo v zasedi kje skritih! ...

Pazljivo jim je sledil in jih ni spustil iz oči. Videl je, ko so stopili k njegovi koči in se nekaj časa tam okoli motovili, potem so zlezli na drugi strani v hrib in ga od tam klicali na vse strani.

Ah, ti so mu pravi, ki mislijo, da je tako ob pamet, da se jim bo oglasil! Na to lahko dolgo čakajo!

Lezli so sem in tja, nazadnje pa so se podali na ono stran planine. Tu in tam je zažvižgal gams čuvaj in kakor sence so švignile bežeče trope na varno.

Popoldne so se biriči vrnili k Hudim pečem, nekaj časa so še stikali okoli, proti večeru pa so se podali v dolino.

Grofov jagar je ostal nekaj dni v votlini in si ni upal iz nje. Tedaj pa se je vreme sprevrglo. Mrzel sever je zapihal, nebo so pokrili sivi oblaki. jelo je

deževati, ponoči pa se je usul sneg, tretji dan pa je bila planina že vsa bela.

Za jagra je bilo nevarno. Jesti skoraj ni imel več kaj, pa tudi drugače mu je bilo za zimo in sneg marsičesa treba. Ako bi sneg do kraja zapadel, bi mu ostala edino še pot na Šmarje in Kaplo odprta. Preživeti bi se še mogel, ko bi šel na strel. Toda razen gamsov tu gori ni bilo bogve kaj zverine. Gamse pa je imel preveč rad, in rajši, ko da bi katera teh ustrelil, bi bil od glada umrl ...

Ali ni bilo najbolj pametno: pot pod noge pa hajd čez mejo? Danes še more, jutri morda že ne bo mogel več. Tam za mejo se mu ni bati biričev. Tam v kakem mestu, kakor jih je že pri cirkusu nekda spoznal, bo našel pozabo in mir ...

Toda če gre, mora za zmeraj zapustiti svoje gamse, ki so mu ljubši kakor ljudje, in zapustiti mora svojo planino, ki je njegova ... Tega ne more, saj brez teh mu ni veselja več na svetu, ne veselja, ne obstanka ...

Ali res ni drugega kaj?

Tedaj se je nečesa spomnil. Kmetu Visočniku na Lužah je nekoč rešil dva junčka iz skalovja; tedaj mu je ta dejal, da mu bo dobroto povrnil, kadar bo kdaj mogel. K Visočniku pojde, ta ga bo vzel čez zimo, posebno še, če mu za to plača. Denarja ima grofov jagar, da, in plača lahko. Saj se tudi z ničimer laže ne ubraniš izdajstva kakor z denarjem.

(Dalje sledi.)

Čezgledli Nemci 210 km. V Združenih amer. državah vozijo električni vlaki z brzino 197 km, v Italiji 170 km.

Vrtince brez trnov

Skoraj vsaki drugi vrtnar ima strast, da bi gojil nenavadne vrste vrtnic. Poskusi, ki jih vršijo, so čisto naravnost sanjaški in uspeh predstavljajo večinoma enkratno izrednost.

Tako poročajo, da je nekemu vrtnarju iz Attice v državi New York, posrečilo vzgojiti vrtnico, o kateri so sanjali že premnogi vrtnarji: vrtnico brez trnov. Tri leta se je mučil s poskusi, sedaj pa je le mogel razstaviti grm, ki ne zbada. Leta tem edinem grmu je mož pobral že tri sto vrtnic brez trnov.